

Proti proudu

Ve mně děvče nenajdeš útěchu
Myslela sis, že tu jsem jen pro tvou potěchu
Jenže nad námi se zatáhlo a začlo lejt
Tak jdi se schovat a nech mě bejt

Já mám děšť rád, nebudu se mu vyhýbat
Když vzpomenu si na poslední, lilo přes čtyřicet dní
Jen jdi se schovat, pokud ses neuměla chovat
Sucho ti nepomůže si život zachovat

Já neskončil jsem se svou rolí potíživostí
Mě nebaví totiž sedět a brát se o sví jistý
Já nejsem za člověka, co celý život čeká
A nepočkám si, až mě spláchne řeka

Snad tě vidím naposled, nebo až u Vrchního soudu
Možná za to nestojí svět a bůh na mě ušil boudu
Sic mě náruč nevítá a život mi nic neskýtá
Blb, co všechny šance odmítá, nechce skončit u koryta

A tak dál se sám plavím proti proudu
A doufám, že špinavá řeka přestane téct
Že se udržím, i když bolest jde do všech oudů
A tupý proud přestane mě s sebou vléct

Kdysi byl všude klid, není to teorie zvrhlá
Však špinaví se přišli mýt a tak je řeka strhla
Oni v nitru hnili, řeka podcenila svoje síly
Půlku vody vypili a půlku zašpinili

Pokud tělesnou schránku budu mít znavenu
A nedoplují zavčas k pramenu
Musí se někdo na mě vzpomenout
A dálku k prameni svojí silou překlenout

Pokud hrdiny není, co doplují k prameni
Vše se pro nás změní v oceánu zapomnění
Nemožní se vzchopit, budem' se v něm topit
Tonout celé věky vyhlížíce reky

Potom pochopíme, než se utopíme
Že sami jsme sobě soudem, když jsme se nechali nést proudem
Pokud bude nějaké příště na připomínkový listě
Vzkaz: „Napni svaly“ a plav se, jak ti, co jste se jim smáli

A nyní sám se postav zanesenýmu toku
Pro slabší plavce se snaž býti vorem
Prozřít ti pomohlo pár otřesných loků
Však kráčeť dál pod slunečným praporem